

[Klaus Hækkerup]

jeg, er jeg jo nødt til at tage ordet og sige, at jeg er glad for, at hr. Duetoft erkender, at der er store problemer i kommunerne; det lyste igenem hele hans indlæg. Jeg er ikke enig i, at det er et dårligt tidspunkt at rejse denne debat på, for det er vigtigt, at der bliver sagt fra fra Folketingets side, hvis der er områder, hvor man ikke vil støtte regeringen i de aftaler, den vil indgå med kommunerne, sådan at regeringen ikke kommer til at indgå nogle aftaler, den ikke kan leve op til bagefter, som den f.eks. gjorde sidste gang, hvor der ikke umiddelbart var et flertal i Folketinget for at ændre omlægningen af refusionen til pensionister og til bistandsklienter.

Jeg synes også, det er en underlig konstruktion, at et borgerligt flertal i dette Folketing accepterer, at regeringen laver en aftale med kommunerne, hvor man låner kommunerne 850 mio. kr. fra statskassen for at holde skatterne nede, som de så skal tilbagebetale, når der engang, som der står, bliver overskud på amternes økonomi. Det synes jeg da er en underlig måde at føre finanspolitik på. Jeg tror egentlig, at CD er enig, for sådan har jeg også opfattet hr. Duetofts kommentarer.

Hr. Duetoft sagde, at Socialdemokratiet skulle pålægges at indgå et finanslovforlig med regeringen. Vores opfattelse er faktisk – og det vil vi selvfølgelig også stemme for – at det skal være et dagsordensforslag, der pålægger regeringen at indgå et finanslovforlig med Socialdemokratiet.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg har lyst til at gå op én gang til og kvittere, fordi det er så umådelig vigtigt, at det står klart for alle, ikke mindst finansministeren, at CD altså stadig væk mener, at hvis det ikke kan være andet, må kommunerne have ret til at udskrive lidt mere i skat for at overholde forpligtelserne. Jeg synes, det ikke mindst er meget vigtigt, at finansministeren bliver helt klar over, at det forholder sig sådan.

Men når hr. Duetoft tager udgangspunkt i, hvad kommunerne skriver til os, må jeg gøre opmærksom på, at de skriver lidt mere end det, hr. Duetoft citerede. Jeg har nu et par gange brugt lidt tid på talerstolen til at understrege noget andet, der står i den redegørelse, vi har fået, og jeg skal tillade mig igen at citere fra s. 8, hvor der står:

»Staten har de sidste tre år overskredet sin udgiftsmålsætning med i alt 3-4 mia. kr. årligt svarende til godt 1,5 pct. Staten har altså indrømmet sig selv en rigelig margen for udsving i forhold til budgetmålsætningen, bl.a. under henvisning til at de planlagte besparelser ikke har kunnet gennemføres i Folketinget. Samme politiske begrænsninger findes i enhver kommunalbestyrelse.«

Jeg vil gerne spørge hr. Duetoft, om han ikke vil have forståelse for det. For lad os nu tænke os den situation, at der sad et flertal bestående af Socialdemokratiet og SF i hvert eneste byråd – det kan godt være, mange her får kuldegysninger ved tanken, men foreløbig er det altså kun et tankeeksperiment – og de ikke kunne overholde disse aftaler, fordi de var valgt på et andet grundlag ude i kommunerne, nemlig på at skulle gøre noget ved daginstitutionsproblematikken, ved hjemmehjælpsområdet osv., skulle de så ikke også have den margin, som staten har givet sig selv i sin budgetmålsætning? Det er ret vigtigt, at hr. Duetoft også bekyrrer sig om den del.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Jeg vil gerne sige til fru Lilli Gyldenkilde, at den bestemt også bekyrrer mig meget. Jeg mener, noget af løsningen kan ligge i, at man kræver, det er kommunerne som helhed, der overholder nogle rammer.

Men CD's udgangspunkt i hele denne diskussion – og det tror jeg også kom til udtryk i min ordførertale – er, at man i højere grad nu er nødt til at tage udgangspunkt i de opgaver, der skal løses, og når man gjort det, må man se på rammerne. Jeg tror ikke på, at kommunalpolitikere eller amtsrådspolitikere for deres egen fornøjelses skyld sætter skatten op. Jeg tror, de gør det, fordi de bliver tvunget til at gøre det. Og derfor er jeg ikke så bange for, at man fjerner nogle af spændetrujerne. Jeg vil gerne være med til, at vi i højere grad tog udgangspunkt i de spørgsmål, der skal løses. For sagen er jo, at mange af de nedskæringer, der i øjeblikket foregår i amter og kommuner, har nogle meget kedelige bivirkninger. Jeg kan bare se, hvor let det er at fyre en rengøringsdame, en gartner eller en snedker i en eller anden offentlig institution, mens det er noget tungere at begynde at røre ved folk lidt længere oppe i hierarkiet. Og